

MdR, NOS Jazzgeschiedenis 228. In plaats van met Dizzy Gillespie's kwintet mee terug te gaan naar New York, bleef Charlie Parker in California. Tien dagen was hij onvindbaar, 20 februari 1946 verscheen hij bij de Tempo Music Shop van Ross Russell in Hollywood. Die maakte ter plekke een voorlopig contract op met Dial Records. Rond die tijd opende Foster Johnson zijn finale Club op 115 South San Pedro Street en daar kreeg Parker een engagement. Voor trompet koos hij Miles Davis die met de Benny Carter Band in Los Angeles speelde. De 22 jarige pianist uit Atlantic City, Joe Albany, had al in '41 in LA gespeeld, daarna in New York, nu was ook hij af en toe in de Benny Carter Band te horen. De 17 jarige bassist Addison Farmer was in '45 met zijn tweelingbroer Art Farmer naar Los Angeles gekomen. De 19-jarige drummer Chuck Thompson was als pianist begonnen in zijn geboortestad New York, rond 1940 in Hollywood werd hij drummer. Mogelijk eind februari/begin maart werd dit kwintet vanuit de Finale Club via de radio uitgezonden, een vijftal stukken ^{is} bewaard gebleven, ik koos er twee van. De geluidskwaliteit is verre van optimaal, maar dat is vaker met historische opnamen, de echte jazzluisteraars nemen dat voor lief. Eerst op het accoordschema van de song "How high the moon": Charlie Parker's "Ornithology".

de 19 jarige
plaat 1

Charlie Parker Quintet: Ornithology (Charlie Parker)
A/3 - 5:07 - Queen Disc 017

"Ornithology" op het schema van "How high the moon", afgebroken na goed vijf minuten, want dat was het maximum op één 30 cm. 78-toeren plaatkant als je maar één snijtafel had. Nu het stuk dat Parker en Davis 26 november '45 in New York voor Savoy gespeeld hadden. Davis heeft aan eigen identiteit ingeboet, probeert in deze periode duidelijk als Dizzy Gillespie te spelen. "Billie's bounce".

zelfde

Charlie Parker Quintet: Billie's bounce (Charlie Parker)
A/4 - 3:52 - idem

"Billie's bounce", blues van Charlie Parker. Door het kwintet van de altsaxofonist eind februari of begin maart 1946 gespeeld in de Finale Club, Los Angeles, een air check met Miles Davis-trompet, Joe Albany-piano, Addison Farmer-bas, Chuck Thompson-drums.

Met de Finale Club ging het niet goed - hetzelfde liedje als ^{bij} Gillespie's groep in Billy Berg's: het West Coast publiek was niet rijp voor Bebop. Later zou trompettist Howard McGhee de club van Foster Johnson overnemen. Tot Parker ophield met spelen zou Miles Davis bij hem blijven, toen de vakbond hem verbood bij twee bands tegelijk te werken koos hij niet Benny Carter maar Bird. Die deed op 25 maart weer mee aan een Norman Granz 'Jazz at the Philharmonic'-concert in het Los Angeles Philharmonic Auditorium. Omdat de stukken, die oorspronkelijk op Disc verschenen, lang zijn maar niet steeds even interessant, heb ik me deze keer veroorloofd er wat stukjes met Parker uit te halen. In de ritmesectie Arnold Ross op piano, Billy Hadnott-bas en Lee Young-drums. U hoort tenorsaxofonist Lester Young gevolgd door altsaxofonist Charlie Parker in "I can't get started".

plaat 2

Jazz at the Philharmonic: I can't get started (Vernon Duke)
B/2 inf op appl na trp/uit in appl na alt=4:33 - Verve MV 9070

Lester Young en Charlie Parker in "I can't get started". Nu Arnold Ross en Charlie Parker als de eerste twee solisten in "Lady be good

zelfde

Jazz at the Philharmonic: Lady be good (Gershwin)
B/3 op kop/uitf na alt=3:08 - idem

"Lady be good", Jazz at the Philharmonic met Arnold Ross-piano en Charlie Parker-altsaxofoon. U hoort hem aan het begin van mijn laatste selectie uit dit concert, in up-tempo, en Bird wisselt absoluut mislukte frases af met zeer briljante - hij heeft het duidelijk moeilijk. Na Parker trompettist Howard McGhee, hij wordt gevolgd door Prez, tenorsaxofonist Lester Young die een aantal fraaie 'honks' speelt - populair gezegd: muzikaal knoeien met één noot, en het publiek vindt dat duidelijk erg leuk. De eerste vier en drie-kwart-minuut uit: "After you've gone".

zelfde

Jazz at the Philharmonic: After you've gone (Creamer, Layton)
A/3 op kop/uitf in appl na tenor=4:44 - idem

"After You've gone" met Charlie Parker-altsaxofoon, Howard McGhee-trompet en Prez: Lester Young-tenorsaxofoon, op een Jazz at the Philharmonic-concert, 25 maart 1946 in ^{het} Philharmonic Auditorium, Los Angeles. Ritmesectie: Arnold Ross-piano, Billy Hadnott-bas, Lee Young-drums. Productie Norman Granz, oorspronkelijke plaatuitgave op Disc.

Volgende keer Charlie Parker's eerste Dial-studio session drie dagen na dit concert - dit is het eind van NDS Jazzgeschiedenis 228, MDR.

0 0 0 0

NA 112 322

27:00

opn 14.3.84